

Tale ved børne- og kulturchefernes årsmøde 2006

Tak for indbydelsen til at deltage i årsmødet. Jeg sender på kommunaldirektørforeningens vegne en hilsen til børne- og kulturcheferne med tak for et meget godt og åbent samarbejde, både mellem vore foreninger og i dagligdagen i den enkelte kommune.

I disse måneder sker der noget blandt kommunal topchefer som aldrig er sket før og som aldrig vil ske igen. 1300 chefer i 271 kommuner – de kommunal direktioner – slås om 500 jobs i den nye 98 kommuner. Det er hård kost – for jer – som for os som kommunaldirektører er det en reduktion fra 271 jobs til 98 eller rettere fra 240 til 66, da der jo er 32 ikke-fusionsramte kommuner.

Udvælgelsen kan ske på mange måder og ud fra mange hensyn, men der er kun et princip, som vi som professionelle ledere kan støtte: at det sker efter kvalifikationer – bedste mand/kvinde på rette job.

Reformen betyder, at ledelse for alvor er kommet i fokus, og det bør selvfølgelig være ledelseskvalifikationerne, der er det afgørende for sammensætningen af de nye hold – for udvælgelsen - hvad ellers?

Børne- og kulturcheferne har jo en særlig forpligtelse og udfordring her. I leder de serviceområder i kommunerne, hvor man stadigvæk – men i stadig mindre omfang – har ledelsesresistente – ledere og medarbejdere. I gør en stor indsats, det er højt prioriteret på jeres program – og jeres formand er en fornem eksponent for udvikling af ledelsesopgaven – i jeres kreds og blandt jeres ledere i skole- og daginstitutionsområdet.

Det bakker vi stærkt op om, og det samarbejder vi jo om i mange sammenhænge, f.eks. i Vækstforum for ledelse. Men det er en stor opgave – man kan næsten have det som Sultanen, der på vej til sit harem konstaterer: "Jeg ved hvad jeg skal gøre, men jeg ved ikke hvor jeg skal begynde." Det er i hvert fald bedre end det omvendte: "Jeg ved hvor jeg skal begynde, men jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre."

Vore politiske arbejdsgivere er til eksamen i disse dage – men det er jo kun hvert 4 år det sker – vi er til eksamen hver dag, og det er vel grundlæggende en af forklaringerne, at vi står distancen, de fleste af os.

Og politikerne kan – det fleste af dem – det der med at sige det rigtige og lammende på det rette tidspunkt – Churchill var en mester på dette felt: "Efter at Churchill var gået som premierminister efter krigen, var han stadig aktiv politiker og stadig meget glad for whisky. En af de andre parlamentarikere – Lady Ashley - foragtede Churchill af et godt hjerte, og da Churchill en gang kom til et komitemøde i let overrislet tilstand sagde Lady Ashley: "You are drunk Mr. Churchill." Hvorefter han replicerede – "You are ugly Miss Ashley – but tomorrow I am sober."

Vi og I lever i en politisk verden i dagligdagen – det er udfordrende og krævende – og kræver en stor evne til at overleve.

Jeg hørte engang en klog mand sige, at skal man overleve i tæt omgang med politikerne, skal 3 forudsætninger være til stede:

- man skal have et godt helbred
- man skal have evnen til en sund latter

- man skal have en dårlig hukommelse.

Det virker kan jeg fortælle jer. Held og lykke med jeres opgave og fremtidige ledelsesliv – tak for et fortrinligt samarbejde og fortsat godt årsmøde.